

במדינה

תדרוך

העולם הזה מסליץ מה לראות, מה לשמוע, חיצן לבקר השבוע:

מחזות

- **מיסמכים מבית המשוגעים** (תיאטרון ואגבונדה; אוהל'שם, תל-אביב) תוכנית סאטירית על המיסטר בארץ סוצי-יאליסטית, מבוצעת בידי להקת תיאטרון פולני, בעיקר לדוברי פולנית.
- **טורא** (התיאטרון הקאמרי) מין, פשע וסלאג במחזהו של הישראלי הצעיר יוסף בריי'ס, מחזה עולי כורדיסטן ב" שכונה ירושלמית.
- **גיבור היום** (התיאטרון הקאמרי) יהודה פוקס בקומדיה פיוטית, לא מבריקה במיוחד, של המחזאי הבלגי דה-גילדרוד, על המגוון שבמחשבות ובאידאליים.
- **הנסיכה האמריקאית** (תיאטרון העונות) בוניפאציוס-ויקטור-מליקס לבית הוהנשוואן נרצח בקולנוע בשעת הסרסת סרט על חייו, ומה שקורה סביב זה מאפי' שר לניסים אלוני לשגר מהבמה שרשרת גירויים חזותיים, שמיעתיים ושכלתניים, ב" תערוכת סינגונות קומיים, הגורמים להנאה תיאטרונית שלמה. יוסי בנאי ואבנר חוקיהו.
- **מעגל הקיר הקאוקאזי** (התיאטרון העירוני, חיפה) ביקורת השלטון ו" מושגי הצדק באליגוריה חברתית של ברי-טולט ברכט, בהצגת-ראתה מפוארת ומרהיב' בה, בביומו של יוסף מילוא, חיים טופול, והרירה חריפאי.
- **האידיומית** (אהל) עוזרת בית פאריסאית מסתכבת ברצה, באהבה ובחקירה, בקומדיה שוטפת של מארסל אשאר. גילה אלמגור בתפקידה הקומי הראשון.
- **תורת היחסים** (שמעון ישראלי) מערכונים מצויינים ופזמונים קלושים ב" ביצוע אמין-יחיו, הממלא את הבמה בגלריה של דמויות.
- **אירמה להידום** (הבימה) קומדיה מוסיקאלית אודות אהבתה של יצאנית ל" סטודנט. ביצוע פרובינציאלי אך מרנין, עם דינה דורון, אריק איינשטיין ושלמה ברי-שביט.
- **הוא והיא** (התיאטרון האינטימי) בעיות מין, מוסר וחברתה מגיל הגן עד גיל הזקן בסידרת מערכונים משעשעת של אפי' רים קישון בביצועם של שושיק שני ואריק לביא.

סרטים

- **ליקוי חמה** (מקסי'ס, תל-אביב) הד אחרון בטריולוגיה הקולנועית של אנטוניוניו, אודות ההתנכרות ביחסים האנושיים. מוניקה יוסי ואליון דילון רוצים לאהוב אך אינם מוצאים דרכם לו, בעלילה מתמשכת ומייגעת. רק למעריציו המושבעים של אני-טוניוני.
- **הסכוב האחרון** (סוגרבי, תל-אביב) דעיכתו של מתאגרף כמעט-אלוף עולם בסרט אכזרי, מדכא ומעורר למחשבה. משחק בלתי נשכח של אנטוניו קרין בדמותו של המתאגרף המחפש אהבה במקום אגרו-פיים. גיקי גליסון.
- **נדנדה בשניים** (צפון, תל-אביב) תצוגת משחק מפליאה של שירלי קליין במחזה אודות תופרת יהודיה המתגוננת בפני הבדידות והכך הענקי באהבה חפשיית.
- **קדמת ערן** (ארמון-דויד, תל-אביב) מצבה למי שקנה במוחו תהילת נצח קולנו' עית. גיימס דין באחד מתפקידיו הטובים בסרט לפי ספרו של ג'ון סטיינבק.
- **אף מידה למורנשטיין** (בן-יהודה, תל-אביב; מאי, חיפה; חן, ירושלים) קומדיה ישראלית קלושה ופגומה, המצליחה בכל זאת לסחוט גיחוכים וצחוקים, בעיקר בזכות מישחקם של יוסי בנאי, אתר אשד ואברהם בן-יוסף.
- **איש הציפורים מאלקטראז** (אלנבי, תל-אביב) בית-הסוהר כאלפן ליציר'ת מדענים, בסיפור חייו האמיתי של אדם שכנפיו קוצצו, ושפחן לומחה בחייהם של בעלי כנפיים. ברט לאנקסטר.
- **גיל וג'ים** (חן, תל-אביב) כוחה של ידיות במיבתן האהבה, בסרטו הפיוטי והפילוסופי של פרנסוא טרופה, על אהבתם של שני חברים, צרפתי וגרמני, לנערה אחת — ז'אן מורו.
- **הכנף ימדין ויאשר** (ארנון, ירושלים) אחרי שגילה לעולם את ישראל באסודוס, מגלה אוטו פרמינגר גם את ארצות-הברית, כפי שהיא משתקפת בפול-י

חוק השם המפורש

עמירם ברעד החנה את מכוניתו ליד ה"מטה הארצי של המשטרה. הוא שילשל את הסכום המתאים למדחן וניפנה ללכת ל"עסקיו. הוא השתהה רק זמן קצר, חזר למכוניתו עוד בטרם עבר הזמן הקבוע במדחן.

כשהתקרב למכונית שם לב לפתק ש"הוצמד למגב החלון הקדמי. הוא התפלא. המדחן הורה כי זמן החניה המוקצה טרם נגמר ולכן לא הבין מדוע הוצמד דו"ח למכוניתו. הוא נטל את הפתק שנשא את הכותרת "משטרת ישראל", והחל לקרוא בו.

רק כעבור כמה שורות הבין כי אין זה דו"ח משטרה, אלא מודעת פרסומת מסחרית שציננה: "משטרת-ישראל גוררת מכוניות... לכן אכסן את מכוניתך ב"מחסני החברה לאכסנה ארי בע"מ".

התרגזות ודפיקות לב. עמירם הת'רגז. הוא פנה במכתב למשטרת-ישראל, ה"סב את תשומת ליבה לשימוש המסחרי ב"ש"מה המפורש, העלול אף להסעות בעל-ירכב שיחשבו כי יד המשטרה בדבר.

הוא לא היה האורח היחיד שגלוי הפתק המוצמד למכוניתו עורר אצלו רגשות זעם. במשטרה התלונן גם גורג'י מכלין. הוא סי'פר שהתרגז למראה הפתק, והיות ואינו דו"בר עברית, נירגע רק לאחר שעובדי משרדו תרגמו לו את תוכנו. גם נתחלי הרצוג, כתב מכתב תלונה, טען כי גלוי הפתק גרם לי התרגשות ודפיקות לב.

בעקבות תלונות אלה פתחה המשטרה תיק פלילי נגד חברת ארי, האשימה אותה ב"מעשה העלול לגרום להיוק ציבורי".

כעדי תביעה הביאה המשטרה את שלושת המתלוננים, באמצעותם ביקשה להוכיח כי כרוז הפרסומת זורע בהלה בציבור.

"האדם הסביר" אלא ששופט-השלום רוזנפלד חשב אחרת. בפסק דינו — בו טען כי כדי להוכיח "היוק ציבורי" יש לשכנע כי ההיוק יכול להיגרם לכלל הצי'בור ולא לחלק מסוים ממנו בלבד — קבע השופט:

"כל אדם שיקרא את הכרוז יבין שאין זו אלא מודעה מסחרית. רק אדם חלש ורגיש יכהל מרשום דו"ח המוצמד למכו'ניתו, כי הרי כל הנוהג ברכב יודע כי דו"ח כזה בא לרוב לייחס לו עבירת ברירת-קנס קלה. אדם המקבל דפיקות לב לפני שעוד קרא את הפתק, אינו יכול לשמש בשום אופן כמוצג 'האדם הסביר'. בשום אופן אין להעלות את הדעת שבכרוזים מעין אלה יש כדי לזרוע בהלה בציבור." סיים השופט את פסק דינו בו זיכה את הנאשמים. "אדרבא, אם יחשוב קורא הכרוז כי המשטרה ידה בדבר, ב" ודאי יודה לה בלבו על שהקדימה רפואה למכה והכינה מקום מבטחים למכוניתו כדי למנוע גרידתה."

הווי

- **טייל-טול**: בנתניה, לא הצליחו שני צעירים להעפף את הטיל שבנו, נהדפו עצ'מם על-ידי ההתפוצצות, נפצעו קל.
- **מעמד חגיגי**: בגבת, דנו בהצעה להגוב באופן קולקטיבי את חגיגות הבר' מצחה של ילדי המשק ב"ו במאי, כדי לתת תוכן חדש לחגיגות-הפעלים.
- **כל העם צבא**: בתל-ציוה, ערב בואו של צוות צלמי טלביזיה צרפתיים, ב" אישור משרד ראש-הממשלה, נשלחה לקי'בוץ ההודעה: "הלבישו את הבנות, באים לצלם!"
- **משמר-כבוד**: בנהריה, לא הכיר בעל-חנות את שומר-הלילה ששוטט בסבי'בה, חקר למעשיו כחשדו שהוא גנב, קיבל במקום תשובה, מכות נימרצות מהשומר ה"נעלב.
- **תנו ההגה בידיים נאמנות**: בשלוש ערי הארץ הגדולות, ייפתחו סכונים לרפוי לבטיחות בדרכ"ט, בהם ייבדק גם כתבידות של הנהגים, כדי לקבוע אם עתי'דים הם להיות עברי-יננועיה.
- **כישג הלבנון**: בתל-אביב, נקנסו בעלי מאפיית לבנון כי הקמח שלהם הכיל חיפושיות, זחלים חיים ומתים וחתיכות של חבלים.
- **הרגל משעשע**: במעגן-מיכאל, כשהחלו לתת במסכיבות חידוני-שעשועים, הסתבר שהחידון הפופולרי ביותר היה מור'כב מצילום רגלי החברים, שאת בעליותן היה צריך לזהות.

הליקוי של הלילה
מכל הלילות
שבעל השנה
אנו קונים
ה"ג'נים
ממשקאות
שטוק
למינייהם
הלילה הזה
גם נהנים
ועוד מקבלים
שני לוג:
כוס מיוחדת
לכל בקבוק
STOCK'84
הליקויים נמכרים באריות-שי
מפוארות
לכן - מהנת ההוג למשפחה
ולכל מכריה - משקאות שטוק

STOCK'84
ברנדי • ליקור • ורמוט

תשבץ העולם הזה 1334

תשבץ זה נישלח על-ידי מאיר גזית, הממעיט לספר על עצמו, מציין רק שהוא חייל, וקצת חולה.

כמו רבים אחרים, התחיל הוא בפתירת תשבצים, עבר לחיבורם. זוהי אחת מיצירותיו האחרונות.

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12	11	10
				17	16		15	
	19		18		23	22		20
		24						21
						26		25
				32		31	30	29
								34
				38		37	36	35
			43	42		41	40	39
						45	44	
								48
					52	51	50	49
								53
					57	56	55	54
								59
								60

- 1 מאווי: (1) נפי'
- 2 שי: (4) משל; (10) דנו; (11) סופו של כל שוד; (13) מילת ברירה; (14) היושב ליד ההגה; (15) פניה המקובלת; (17) נפטר; (19) נקי, סהור; (20) בתה של הבת; (22) קיבוץ של השומר-הצעיר; (25) מספיק; (26) מחוש נופני; (27) עיר ה"שחיתות; (30) מל' חיו ישראל; (32) מיפתן; (33) סופו של מלך; (34) כן; (36) מומר; (37) רשות; (39) מתנפל; (41) בסים עלה ה"דנניים; (42) סימו' יחודה בצה"ל; (44) תואר מלך יפן; (46) תועלת; (48) בית ה"ציפור; (50) קריאת הפרה; (51) רמים; (53) אחת מעשר ה"מכות; (55) עני; (57) מילת שאלה; (58) במתינות; (59) היאחות נח"ל; (60) כישלון. מאונד: (1) ניבור פרשה; (2) בן; (3) בר המשמש לתעשיית שקים; (5) מילת סירוב; (6) צמח נהלים; (7) שר; (8) מפעל חיסכון; (9) מדיחות; (12) אמצע המדיום; (16) מחוק ההגה; (18) הופת; (21) כלי חרס; (22) מרכו החיים; (24) עמוד נוזל; (26)

- עושה כדים (28) סופו של לאום; (29) להעשות עוב; (31) קיבוץ בעמק בית-שאן; (32) אחת לאומנית והשניה עממית; (35) קריאת וירו; (37) שרפרף; (38) רצועות הסוס; (40) מתרומם; (41) נע; (43) נוף; (45) מתלונן; (47) עיר עתיקה בנב; (49) חיטט; (52) יש; (54) נבוה; (56) סולם התווים; (58) מילת שילוף.